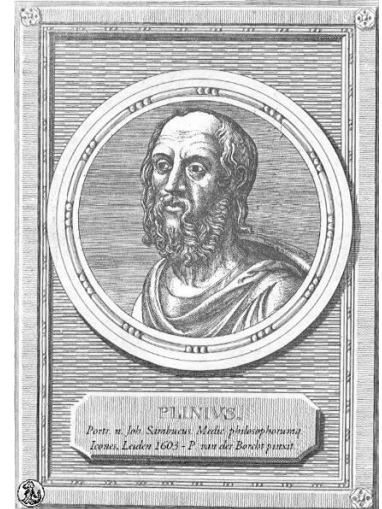

Plinius den Ældre

I første århundrede efter Kristus, kom den romerske hærfører og naturhistorikere, Plinius d. Ældre, forbi Vadehavet på en af sine rejser. Han beskrev mødet med naturen og befolkningen således:

"Her sættes oceanet i mægtig bevægelse to gange i døgnet og overskyller et umådeligt område, som det dækker i den evige strid i naturen, så man kommer i tvivl, om det hører til landjorden eller er en del af havet. Der holder et elendigt folk til på høje jordbanker eller forhøjninger, som er bygget op til den højeste ke med håndkraft.

Det er dem ikke forundt at holde kvæg og ernære sig af mælk, som deres naboer gør, ja end ikke nedlægge vilde dyr, da der ikke er den mindste busk i nærheden. De samler tørv op med hænderne, lader dem tørre - mere i vinden end i solen - og opvarmer med disse jordklumper deres mad og deres indvolde, som er stivfrosne af nordenvinden. De har intet at drikke, bortset fra regnvand, som de opbevarer i forstuen til deres huse.

Og dog siger disse folk, at de ville blive slaver, hvis de nu blev overvundet af det romerske folk. I sandhed: Skæbnen straffer mange ved at skåne dem..."

Et andet sted skriver han:

'...Her bor et elendigt folk, hvis hytter er anbragt på høje banker, der ligner talerstole. Bankerne er rejst af menneskehånd og så høje, at de rager op over højeste vandstand. Når bølgerne dækker det omliggende land, ser beboerne ud, som om de sejlede. Når bølgerne er veget tilbage, ligner de skibbrudne... Og disse mennesker tilhører et folkeslag, som, hvis de var blevet besejret af Romerriget ville blive underlagt slaveri. Dog er det sandt: Deres skæbne er en endnu værre straf.'

Plinius den Ældre (23-79 e.Kr.)
Romersk hærfører og naturgeograf.

